És la cultura, imbècils!

Hi ha qui pensa que riquesa i qualitat de vida són dos conceptes que van paral·lels, lligats indissolublement en el paradigma de l'economia de mercat. Però aquesta equació, defensada a capa i espasa per les ments pensants del liberalisme econòmic, va ser posada en dubte ja fa temps, com en un estudi publicat en el New England Journal of Medecine, en el qual s'exposava que l'expectativa de vida era més alta a Bangladesh que en el barri novaiorquès de Harlem.

Les cirrosis, els homicidis, accidents de tota mena, les dependències de les drogues i l'alcohol eren la causa directa d'un 35% de les morts en el depauperat barri novaiorquès, en una de les ciutats més riques del món. Aquesta qüestió, que se'ns presenta com una paradoxa, ens hauria de fer replantejar la definició del concepte «riquesa» i s'hauria de lligar més amb el grau de coneixement i de defensa dels valors d'una societat determinada que amb el seu producte interior brut o la renda [/tags/renda.html] per capita.

El sector cultural d'una nació és el que consolida realment la seva riquesa. Un país es construeix en el silenci de les seves biblioteques, en el fragor dels seus teatres i en tots aquells indrets on la gent decideix unir esforços per crear fràgils i sovint intangibles espais de coneixement i de bellesa. Als indicadors de benestar d'un país s'hi ha de sumar el pes de totes les seves peculiaritats culturals, la massa crítica de la seva recerca intel·lectual, l'estudi i el domini de la seva llengua, i l'interès dels seus governants en defensar-ho.

Un estat que no ho vulgui entendre està destinat a caure en la barbàrie, ens ho alertava l'altre dia el filòsof francès Bernard Stiegler, però també ens deia que el futur el tenim a les nostres mans, perquè el capitalisme es pot reformular precisament des de l'òptica cultural. Hem de saber aprofitar les noves tecnologies per a permetre repartir i empènyer el coneixement. En l'era de la cibernètica, els governants han de saber que la lluita per aconseguir una major riquesa i benestar exigeix recolzar la cultura i no enfonsar-la.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/11/29/cultura-imbecils/882034.html?utm_source=rss